

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **M. K.**, narozena X,
bytem X,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 1. 2022, č. j. X, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2022, č. j. X, kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 22. 9. 2021, č. j. X, jímž žalovaná snížila žalobkyni výši invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 27. 8. 2021 již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně namítala, že byla napadeným rozhodnutím zkrácena na svých právech, což mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Žalobkyně uvedla, že se žalovaná řádně nevypořádala s jejími námitkami a obsažená tvrzení a závěry žalované nemají řádnou argumentační oporu. Žalobkyně považovala posudek ze dne 27. 8. 2021 za neúplný, nepřesvědčivý a nepřezkoumatelný, podle žalobkyně chybí vlastní posudkové zhodnocení zdravotního stavu, neboť posudek obsahuje jen citaci z podkladů a závěr. Žalobkyně uvedla výčet lékařských zpráv, ze kterých lékařka MUDr. L. P. vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Žalobkyně poukázala na to, že posudek ze dne 19. 1. 2022, na jehož základě bylo vydáno napadené rozhodnutí, obsahoval více rozhodujících podkladů oproti posudku ze dne 27. 8. 2021. Za zásadní považovala žalobkyně skutečnost, že posudek ze dne 19. 1. 2022 obsahoval citace z nálezů a lékařských zpráv, avšak závěrem posudková komise konstatovala, že zdravotní stav žalobkyně je stabilizován a posuzovaná má dostatečný pracovní potenciál vzhledem ke svému vzdělání a praxi. Podle žalobkyně posudek ze dne 19. 1. 2022 byl neúplný, nepřesvědčivý a nepřezkoumatelný, posudkový závěr nebyl náležitě odůvodněn a nebyl srozumitelný i pro osobu, která nemá odborné lékařské znalosti. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením žalované, že posudek ze dne 27. 8. 2021 nelze hodnotit jako neúplný a nepřesvědčivý, jelikož v předmětném posudku byl uveden výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu žalobkyně, včetně nálezů, posudkového zhodnocení a posudkového závěru. Žalobkyni není jasné, z čeho vycházel závěr žalované, že došlo ke zlepšení či stabilizaci jejího zdravotního stavu a že stabilizace dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu spojená s adaptací člověka na životní situaci může vést k obnovení pracovní schopnosti ve vymezeném rozsahu. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2016, č. j. 1 Ads 42/2016-29, je dle žalobkyně na danou věc nepřiléhavý, neboť se zabýval onemocněním, které je delší dobu v remisi, stěžovatel mohl pracovat s určitým omezením v oboru, pro který byl vzdělán, což však v případě žalobkyně neplatí. Žalobkyně nepovažovala rozhodující doklady, ze kterých žalovaná při rozhodování vycházela za kompletní zdravotní dokumentaci, a proto považuje za vadu, že se s posuzujícími lékaři nikdy nesetkala. Nebylo jí umožněno, aby sdělila a doložila další údaje, které byly významné pro vypracování posudku. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem, že její zdravotní stav je stabilizován, naopak dle žalobkyně po návratu z rehabilitace se její zdravotní stav výrazně zhoršil. Žalobkyně upozornila, že je schopna vykonávat výdělečnou činnost jen za mimořádných podmínek na základě dohody o provedení práce 12 hodin týdně. Žalobkyně doložila lékařské zprávy z tohoto roku, domnívá se, že směřují k prokázání skutkového stavu existujícího v době rozhodování správního orgánu.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření popsala průběh správního řízení a uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná vázána lékařským posudkem, neboť se jedná o odborné zjištění v oboru medicíny a posudkového lékařství. Dále uvedla, že náležitosti posudku upravuje vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Žalovaná podotkla, že z vypracovaného posudku ze dne 19. 1. 2022 vyplývá, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

avšak nejedná se již o invaliditu třetího stupně, nýbrž invaliditu druhého stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo stanovení zdravotní postižení srovnatelné s postižením v kapitole VI., položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. S ohledem na ostatní komorbidity byla zvolená středová hranice poklesu míry pracovní schopnosti 50 %. Žalovaná dále uvedla, že vzhledem ke svému vzdělání a dlouholeté praxi, má žalobkyně dostatečný pracovní potenciál. Žalovaná zdůraznila, že důvodem snížení stupně invalidity nemusí být vždy jen zlepšení zdravotního stavu, ale i stabilizace zdravotního stavu a odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2016, č. j. 1 Ads 42/2016-29. Žalovaná dodala, že z bohaté lékařské dokumentace z posledních dvou let vyplývá, že došlo u žalobkyně ke stabilizaci zdravotního stavu. K nepřítomnosti žalobkyně na jednání při posouzení zdravotního stavu žalovaná uvedla, že posouzení probíhá zejména na základě doložené dokumentace a vychází se z výsledků funkčních vyšetření odborných lékařů. Přítomnost při jednání není stanovena žádným právním předpisem a není vždy nezbytně nutná, pokud je k dispozici dostatečná a aktuální zdravotnická dokumentace, nepřítomnost tudíž nemá vliv na správnost posouzení zdravotního stavu.

4. Žalovaná konstatovala, že se zabývala všemi námitkami a zdravotní stav žalobkyně posoudila komplexně nad jejich rozsah. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla žalovaná vypracování a provedení posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky.

Ústní jednání

5. Při ústním jednání konaném dne 13. 9. 2022 žalobkyně odkázala na písemné vyhotovení žaloby. Dále zdůraznila, že na podané žalobě trvá, neboť se domnívá, že nemůže vykonávat práci ani na zkrácený úvazek, protože její zdravotní stav jí to neumožňuje. Sdělila, že chtěla být přítomna při posuzování zdravotního stavu u posudkových lékařů. Nesouhlasila s tím, aby byl posuzován její zdravotní stav pouze na základě lékařské dokumentace bez její přítomnosti. Žalobkyně dále zdůraznila, že se pokusila pracovat na zkrácený úvazek, ale nebylo to možné. Do června 2020 pracovala na zkrácený pracovní úvazek a následně se zaměstnavatelem dohodli, že bude pracovat pouze na dohodu o provedení práce. Také uvedla, že kvůli třesu pravé ruky, nemůže ani psát. Uvedla, že je mentálně zcela v pořádku, avšak nemůže ovládat své tělo, z tohoto důvodu také chtěla, aby ji posudkoví lékaři viděli. Poprvé ji však posudkoví lékaři vyšetřili až v rámci soudního řízení u PK MPSV. Sdělila, že pravidelně jezdí na rekondiční pobyty v Kladrubech, po kterých se její zdravotní stav krátkodobě zlepší, avšak každý rok je to horší a horší. Žalobkyně stále trvá na tom, že se svým zdravotním stavem nemůže vykonávat výdělečnou činnost ani ve zkráceném pracovním úvazku.
6. Pověřená pracovnice žalované při ústním jednání konaném dne 13. 9. 2022 v plném rozsahu odkázala na vyjádření žalované ze dne 28. 4. 2022 a uvedla, že vzhledem k výsledku posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ponechává rozhodnutí na úvaze soudu
7. Soud při jednání v souladu s § 52 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 28. 7. 2022.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 28. 7. 2022, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyně byla posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 14. 7. 2020 uznána invalidní ve třetím stupni od 2. 7. 2020 pro zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity, a to v kapitole VI., položce 1d. Míra poklesu pracovní schopnosti činila 70 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.
11. Dne 27. 8. 2021 byla provedena kontrolní lékařská prohlídka, načež prvostupňový orgán vydal rozhodnutí o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ze dne 22. 9. 2021, toto rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 27. 8. 2021 posudkovou lékařkou MUDr. L. P. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most. Tato lékařka posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity, a to v kapitole VI., položce 1c. Míra poklesu pracovní schopnosti činila podle posudkové lékařky 50 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.
12. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas námítky, v nichž mimo jiné namítala, že posudek, z něhož rozhodnutí vychází je nepřesvědčivý, neúplný a nepřezkoumatelný.
13. Žalovaná následně vydala napadené rozhodnutí, které bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 19. 1. 2022 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy

sociálního zabezpečení Most ze dne 27. 8. 2021 je správný. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. Vzhledem k absenci dalšího postižení zdravotního stavu nebyla dle znění § 3 citované vyhlášky míra poklesu pracovní schopnosti v námitkovém řízení zvýšena.

14. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
15. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
17. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
18. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška
č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
19. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

21. 1. 2022, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
20. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 19. 1. 2022, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
21. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 28. 7. 2022. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most a spisové dokumentace námitkového řízení pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 21. 1. 2022 byl 70 %, což odpovídá invaliditě III. stupně.
22. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. - Postižení nervové soustavy, položce 1c – středně těžké funkční postižení, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Jedná se o stav po ischemické atace mozkových struktur zadní jámy lební s geneticky prokázanou mutací genu GLA, klinicky nejistého významu. Od února 2020 progredující intenzívní třes pravé horní končetiny, dystonie pravé horní končetiny při vykonávání jemné motoriky, větší pocení pravé poloviny těla. Intenzívní třes s dystonickou komponentou, mobilita samostatná, instabilita při chůzi, nekvalitní pohybový stereotyp chůze s intermitentními patologickými souhyby. Nutná dopomoc při všech cílených pohybech pravé horní končetiny. V klinice dominuje dysartrie, Hornerův syndrom vlevo, centrální paréza nervus VII vpravo a pravostranná hemiparéza spast. dx. I. st., dominuje třes končetin s akcentací vpravo. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 40 až 60 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu sekundárním depresivním syndromem komise podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila tuto hodnotu o 10 %, celkově tedy činila dle komise míra poklesu pracovní schopnosti 70 %.
23. Z posudku komise dále vyplývá, že posudková komise použila horní hranici rozmezí 60 % míry poklesu pracovní schopnosti pro dominující pravostranné postižení žalobkyně, která je pravačka a tuto ruku potřebuje ke všem úkonům svého pracovního zařazení. Z funkčního hlediska při dominantním klinickém postižení je dle komise možnost rekvalifikace téměř nulová, a to i vzhledem k další dominující poruše slovní komunikace limitované dysartrickou složkou, která je v závislosti na stupni anxiousní tenze kolísavé intenzity.

24. Soud zhodnotil citovaný posudek posudkové komise ze dne 28. 7. 2022, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí z doložené dokumentace při jednání posudkové komise dne 27. 8. 2022 specialistou v oboru neurologie MUDr. T. J. Soud přitom pokládá předmětný posudek za úplný, objektivní a přesvědčivý.
25. S výše popsáním závěrem posudkové komise se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 28. 7. 2022 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná, ani žalobkyně, poté co byly s citovaným posudkem seznámeny. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
26. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu (za hlavní podklad svého rozhodnutí vzala nesprávný posudek posudkové lékařky LPS o invaliditě žalobkyně ze dne 19. 1. 2022), což zakládá vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
27. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení výrokem I. ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v rozsahu III. stupně invalidity.
28. Na tomto místě považuje soud za nutné zdůraznit, že z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně nebyla v průběhu celého správního řízení vyšetřena posudkovými lékaři a posudky byly vystaveny pouze na základě lékařské dokumentace. Tento postup považuje soud obzvláště v případech, kdy dochází ke snížení stupně invalidity či odnětí invalidity, za zcela nevhodný. Soud považuje za přiměřené, aby v takových případech alespoň v rámci námitkového řízení došlo k vyšetření účastníka řízení posudkovým lékařem. Tímto postupem by totiž zcela jistě došlo k eliminaci případů, kdy evidentně lékařská dokumentace nezachycuje dostatečně skutečný zdravotní stav účastníka řízení. Při aplikaci takového postupu by se totiž případ, jako případ projednávaný nyní soudem, vůbec před soud nemohl dostat.
29. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně náhradu nákladů

nepožadovala a výslovně se jí při jednání soudu dne 13. 9. 2022 vzdala a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 13. září 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce